

samme eller mulig i endnu stærkere Forhold. Man kan naturligvis altid sige, at i dette eller hint enkelte Aar har der været Tilbagegang i Voldsforbrydelsernes Antal, og derfor have vi Lov til at haabe, at nu er det slemme forbi, nu bliver det bedre. Men saaledes har det været i alle de Aar, der ere passerede lige siden 1866, da vi fik Straffeloven, at der har været Rækker af Opgangsaar, og saa er der kommet enkelte Tilbagegangsaar, der igen ere afløste af Rækker af Opgangsaar. Der er saaledes ikke Grund til at tro, at vi, hvis vi lægge Hænderne i Skødet, skulle opleve en stadig Nedgang i Voldsforbrydelsernes Antal. Jeg skal efter de Oplysninger, der have foreligget i Folketinget, nævne Gennemsnittet af Voldsforbrydelser i de Perioder, der foreligge. Den første er paa 4 Aar, de øvrige gennemgaaende paa 5 Aar, en enkelt paa 6. I den første Periode, som afsluttedes 1870, er Gennemsnittet 101, i den næste Periode 135, i den næste 194, saa 227, i den følgende 228, derefter 273, og endelig i den Periode, der afsluttedes 1901, 344. Man vil se, at der er en stadig Stigen af Gennemsnittet, selv om der kan være et enkelt Aar, hvor Bevægelsen standser eller gaar lidt ned. Erfaringen paa dette Omraade viser, at den med ufravigelig Sikkerhed efter faa Aars Forløb atter tager til og bliver ved at vokse, saaledes at det ganske afgjort er paa allerhøjeste Tid at foretage noget ret alvorligt for at bringe i alt Fald de farligste og mest uforsvarlige af disse Voldsforbrydelser til at ophøre.

Inden jeg slutter mine Bemærkninger over for den Hærskare af Indvendinger, der er gjort mod Lovforslaget, skal jeg endnu gøre en enkelt Bemærkning over for den Udtalelse af det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), at dette Lovforslag ikke skulde kunne forenes med den militære Straffelov. Det er en Indvending, som jeg selvfølgelig paa Forhaand under Hensyn til det ærede Medlems store Sagskundskab paa dette Omraade er tilbøjelig til at erkende for rigtig, men jeg tror dog, at man ved en grundig Overvejelse og Forhandling maatte kunne komme til det Resultat, at man kunde forene det foreliggende Forslag med de Regler, der gælde for den militære Retspleje; i alt Fald har jeg ikke helt opgivet Haabet om, at dette maa blive muligt.

I øvrigt tror jeg, at jeg vil kunne undlade at komme ind paa alle de Enkeltheder i Kritikken af Lovforslaget, som jeg ikke har berørt. Jeg skal kun over

for det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) sige, at naar han talte om de store Anstrengelser, der ere gjorte for at forcere dette Lovforslag, er det slet ikke rigtigt, thi i Virkeligheden har Lovforslaget været under Behandling i det andet Ting lige fra Midten af November. I Stedet for at tale derom vil man med større Ret og Grund kunne tale om de store Anstrengelser, der have været gjorte for at stoppe Lovforslaget, og de kæmpehøje Anstrengelser, der endnu den Dag i Dag gøres for at stoppe Lovforslaget.

Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget nu gaar til Udvalg, og vil ligesom flere ærede Medlemmer udtale det Haab, at dette Udvalg maa underkaste Sagen en nøje og grundig Behandling, idet jeg føler mig forvisset om, at jo nøjere og grundigere Lovforslaget bliver eftergaaet og overvejet, desto mere vil det vise sig, at alle de Indvendinger, der ere fremkomne her i Tinget imod det, i Virkeligheden slet ikke have nogen Vægt.

Bærentsen: I Anledning af den Bemærkning, den ærede Justitsminister sluttede med, skal jeg sige, at jeg haaber ikke, han indbefatter mig under dem, der vilde gøre Anstrengelser for at stoppe Lovforslaget. Tværtimod, som jeg sluttede mit Foredrag med forleden, er det mit Ønske, at det nu maa blive fremmet, først og fremmest fordi det efter min Mening indeholder et væsentligt Skridt hen imod den Revision af Straffeloven, vi i høj Grad trænge til. Jeg nærer ogsaa det Ønske, at bidrage, hvad jeg kan, til en hurtig Behandling af Sagen.

Jeg ønsker kun at gøre en lille Bemærkning over for de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte angaaende § 12 i Lovforslaget. Det er jo meget vel bekendt og var ogsaa mig bekendt, at Lovforslagets § 12 i sine Udtryk i høj Grad ligner den nugældende Straffelovs § 35, men jeg tror dog, at man ikke bør overse, at der er stor Forskel paa de Opgaver, der stilles det offentlige i Henhold til Straffelovens § 35, altsaa over for Børn under 10 Aar, og de Opgaver, som ville blive stillede det offentlige i Henhold til Lovforslagets § 12. Straffelovens § 35 er jo kun kommen til Anvendelse — jeg ved ikke, i hvor mange Tilfælde, men de ere i alt Fald ganske faa, og det ligger i Sagens Natur, at Børn under 10 Aar ikke i nogen videre Grad begaa Forbrydelser, men lige saa sikkert er det, at Lovforslagets § 12, som angaar Børn mellem 10 og